

Urszula Perlikowska-Puszkarska, Hanna Młynarczyk

Sieradz. Wzgórze Zamkowe

Informator Archeologiczny : badania 10, 232-233

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

menty konstrukcji drewnianych wału. Wykopy /I i V/ zlokalizowane na skrajach wschodnim i zachodnim potwierdziły fakt niwelowania obiektu. To samo zaobserwowano w wykopach /XI, XIV, XIVa/ założonych na południowym skraju obiektu. W wykopach zlokalizowanych wzdłuż osi północ-południe /wykopy VII, VIIa, VIII, IX, X/ stwierdzono konstrukcje przekładkowe wału, fosę oraz fragmenty zabudowy wnętrza. Fosę odkryto ponadto w wykopie XV. W wykopach założonych poza obrębem obecnego wyniestenia /wykopy XII, XIII, XVI-XXII/ odkryto dalsze odcinki fosy oraz jamy zlokalizowane poza nią.

Wszystkie wykopy dostarczyły jednolitego chronologicznie materiału ceramicznego, pochodzącego z VII-VIII w.n.e. oraz kilku zabytków - przęśliki, rylce kościane, fragmenty rozcieraczy, nóż żelazny. W górnych warstwach znaleziono ponadto nieliczny materiał ceramiczny z XIII w.

Warstwy, ani materiału ruchomego kultury łużyckiej na tym grodzie nie stwierdzono, należy więc go skreślić z rejestru obiektów kultury łużyckiej.

SIEMIROWICE, gm. Cewice
woj. śląskie

patrz
okres wpływów rzymskich

SIERADZ
Wzgórze Zamkowe

P.P. Pracownie Konserwacji Zabytków Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska Oddział w Warszawie

Badania prowadziła mgr Urszula Perlikowska-Puszkarska przy udziale mgr Hanny Młynarczyk. Finansował WKZ w Sieradzu. Osmi sezon badań. Gród i zamek /XI-XIV w./

W wykopie nr 9 eksplorowano wnętrze absydy "rotundy" w celu uzyskania profilu dochodzącego do wewnętrznych murów w/w obiektu wzdłuż jego osi centralnej. Drugim założeniem badawczym było uchwycenie poziomu starszego od "rotundy" w jej wnętrzu, w celu powiązania z układami stratygraficznymi po jej stronie zewnętrznej. Na tym odcinku zakończono prace uzyskujące pełny kontekst stratygraficzny wnętrza i otoczenia absydy "rotundy".

Doc.dr hab. Jerzy Fellman wykonał inwentaryzację metodą geodezyjną nawy i absydy "rotundy".

Kontynuowano również badania w wykopie nr 5. Eksplorowano warstwy kulturowe datowane wstępnie na II połowę XI w. do końca XII w. Natrafiono na doskonale zachowane fragmenty chat zrębowych oraz moszczenia podmokłego gruntu. Jednocześnie między poziomem gatowanym wstępnie na II połowę XI w. - XII w. a poziomem datowanym na XII w. początek XIII w. wyróżniono warstwy powodziowe. W w/w poziomach natrafiono na bardzo duże ilości nasion. Pobrano próbki ziemi do badań przyrodniczych.

Materiał zabytkowy złożono w Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej, Warszawa, ul. Czcionki 26.

Badania będą kontynuowane.

SKRZYDŁÓW, gm. Kłomnice
woj. częstochowskie
Stanowisko 2

patrz
okres wpływów rzymskich

STARE BIELSKO
woj. bielsko-bialskie

Muzeum w Cieszynie

Badania prowadziła mgr Małgorzata Płazak. Finansował WKZ w Bielsku-Białej. Czwarty sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne i średniowieczne /XII-XIV w./

Badania koncentrowały się w południowo-wschodniej części grodziska. Złożono trzy wykopy i jeden sondaż. Na przebadanej powierzchni obok cienkiej warstwy kulturowej odsłonięto jeden obiekt oznaczony kolejnym numerem 7.

Była to jama w kształcie wydłużonego prostokąta o zaokrąglonych narożnikach, która posiadała prostopadłe ściany i płaskie dno. Stwierdzono w niej trzy warstwy kulturowe wyraźnie od siebie rozdzielone.

Warstwę I, najstarszą, stanowiła czarna ziemia z dużą ilością węgla drzewnego i kawałkami spalonego drewna. Znalaziono w niej kilkaset skorup z różnych naczyń oraz silnie skorodowane fragmenty żelazne, głównie gwoździe. Nad nią zalegała 0,1 m grubości warstwa czystej gliny.

Warstwę II stanowiła czarna ziemia z nieco większą zawartością przepalonych fragmentów drewna. Zawartość zabytkową stanowiła ceramika i skorodowane fragmenty żelazne. Nakrywała ją około 0,2 m grubości warstwa gliny przemieszanej z brunatną ziemią i bryłkami polepy.